

[Lange.]

er ingen saglig Begrundelse for, at alle Varer skal koste f. Eks. 98 Øre pr. Stk. Det er en Forretningsform, som kun tjener til at vildlede Kunderne. Hvis Enhedsprisforretninger fik Lov til at florere, vilde det føre til, at saadanne Forretninger af en enkelt blev drysset ud over hele Landet. I denne Forbindelse vil jeg gerne gøre opmærksom paa, at Udviklingen paa et andet Omraade har ført til et lignende og efter vor Opfattelse uheldigt Forhold, idet den Bestemmelse, vi i sin Tid fik overført fra den gamle til den nye Næringslov, Bestemmelsen om, at handlende ikke maa have mere end een Butik i hver Kommune, er ved at blive udhulet i høj Grad. Visse Arter af Forretninger, der, maaske paa en noget løs Maade, siges at udgaa fra Industri, søger nu gennem en Række Filialer, i de store Byer Masser af Filialer, at udhule denne Bestemmelse, der har været tænkt som en Beskyttelse af den lille næringsdrivende, som jo lider haardt under Konkurrencen, ikke mindst fordi disse Forretninger, saaledes som Skattelovgivning, virker, ikke kommer til at betale en efter deres Omraade og Virkemaade rimelig Skat. Jeg indrømmer, at det er et Spørgsmaal, som maaske mere vedrører Næringsloven end det foreliggende Lovforslag, men jeg tror, det vilde være særdeles ønskeligt, om man vilde tage det op til Løsning. Det er et Spørgsmaal, som ikke alene angaar de næringsdrivende, men som ogsaa i høj Grad berører Kommunerne skattemæssigt.

Jeg skal saa til sidst gøre nogle faa Bemærkninger om § 6, der indeholder det, man kalder en Generalklausul. Den højtærede Handelsminister sagde, at der var forskellige Handelsorganisationer, som havde udtalt sig for denne Bestemmelse, medens andre havde udtalt sig imod den, og det er o rigtigt. Den højtærede Handelsminister nævnte blandt de Organisationer, som havde udtalt sig imod Bestemmelsen, Provinshandelskammeret. Jeg vil i den Anledning gerne pege paa, at det nu ikke er helt den samme Bestemmelse. Provinshandelskammeret har udtalt sig imod; den Bestemmelse, Provinshandelskammeret i sin Tid udtalte sig mod, adskilte sig paa et aldeles afgørende Punkt fra Bestemmelsen i det foreliggende Lovforslag. Jeg deler imidlertid ganske Ønsket om en bedre og klarere Formulering. Jeg tror, at det er et almindeligt Ønske i Erhvervskredse, at en Bestemmelse som denne gennemføres, men jeg tror ogsaa, at det er et almindeligt Ønske, at Bestemmelsen faar en saa klar Form, at

man er i Stand til at overse dens Konsekvenser. Der tales om Handlinger, som strider mod „redelig Forretningsskik“. Naturligvis bør ingen Handling stride mod redelig Forretningsskik, og det kan ikke kræves, at man skal holde Haanden over en handlende, som har foretaget Handlinger, der strider mod redelig Forretningsskik. Men hvorledes vil det blive fortolket? Vil *det*, man forstaar ved redelig Forretningsskik eet Sted, være det samme som det, man forstaar derved et andet Sted? Det vil være afhængigt af Dommerens Syn paa, hvad der er redelig Forretningsskik, og derfor var det ønskeligt, om Bestemmelsen kunde faa en noget klarere Formulering, end den har faaet i det foreliggende Lovforslag.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne tilsige Medvirken til, at der gennem den kommende Udvalgsforhandling kan naas et Resultat, som kan siges at være i lige Grad tilfredsstillende for de handlende og for Forbrugerne.

Axel Christensen: Den Revision, som Loven om Bestemmelser mod uretmæssig Konkurrence og Vårebetegnelse staar over for, vil mit Parti, Det radikale Venstre, gerne medvirke til.

Jeg skal ikke komme dybt ind paa denne Lovs mange Bestemmelser, men holde mig til en Omtale af de væsentligste af de Ændringer, som den foreslaaede Revision tager Sigte paa. Her træffer vi jo først paa Ændringerne til § 5, som er udtrykt i Lovforslagets § 1, hvorefter de aarlige Udsalgstider i Forretningerne afgrænses, saaledes at Udsalg kun maa foregaa i Maanederne Januar og Februar og fra 15. Juli til 15. September, bortset fra særlige Tilfælde: Dødsfald, Ejerskifte, Forretningsophør, Flytning, Ombygning o. s. v. Disse Ændringer fastsætter klarere Linier end den tidligere Affattelse af Loven, og det hilser jeg med Tilfredshed. De henlægger Udsalgene til en bestemt Tid paa Aaret, som har vist sig praktisk for de næringsdrivende; og ved at man nu i Loven fastlægger disse Tidspunkter, gaar Udsalgene ind som et naturligt Led i de paagældende Forretningers hele Tilværelse, ligesom den nævnte Paragraf paa alle Omraader fastlægger de Linier og de Grundprincipper, som de forskellige Udsalg maa indordne sig under. Disse ændrede Bestemmelser vil uden Tvivl blive hilset med Tilfredshed fra Handelsstandens Side.

I Ændringsforslaget til Lovens § 10 bevæger man sig om Sagens Kærnepunkt,